

Sygn. akt IV CZ 99/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Marian Kocon

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Okręgowego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej
Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.
przy uczestnictwie Nauczycielskiej Spółdzielni Mieszkaniowej S. w S.,
Gminy Miasta S. i Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta S.
o stwierdzenie zasiedzenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 6 listopada 2013 r.,
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Okręgowego w G.
z dnia 31 stycznia 2013 r., sygn. [...],

**oddala zażalenie oraz wnioski uczestników o zasądzenie
kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w G. odrzucił apelację wnioskodawcy - Okręgowego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 29 lutego 2012 r. z uwagi na nieuzupełnienie w terminie jej braków formalnych. Sąd wskazał, że apelacja została podpisana przez r. pr. J. J., która nie wykazała należyście swojego umocowania, ponieważ przedłożyła jedynie kopię pełnomocnictwa z dnia 27 maja 2011 r. opatrzoną pieczęcią „za zgodność z oryginałem” oraz pieczęcią z danymi osobowymi, tytułem i numerem wpisu pełnomocnika i podpisaną przez wymienionego w nim pełnomocnika. Na dokumencie nie podano natomiast daty, ani miejsca sporządzenia odpisu, wobec czego Sąd Okręgowy uznał, że dokument nie spełniał ustawowych wymagań stawianych wierzytelnemu odpisowi i wezwał podpisującą apelację r. pr. J. J. do złożenia w terminie 7 dni oryginału pełnomocnictwa lub pełnomocnictwa prawidłowo poświadczonego za zgodność pod rygorem uznania braku umocowania i odrzucenia apelacji. Wezwanie pozostało bez odpowiedzi. Wówczas Sąd Okręgowy kolejnym zarządzeniem z dnia 27 grudnia 2012 r. zobowiązał bezpośrednio wnioskodawcę do uzupełnienia w terminie 7 dni braków formalnych apelacji przez jej podpisanie przez osoby do tego uprawnione oraz załączenie oryginałów dokumentów, z których będzie wynikać to uprawnienie - pod rygorem odrzucenia apelacji. W określonym terminie wnioskodawca przedłożył odpis apelacji podpisany - jak poprzednio - przez r. pr. J. J. oraz dołączył odpis z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego wpisu dotyczącego wnioskodawcy, nie dostarczył jednak pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu. Sąd Okręgowy uznał, że formalne usterki apelacji, pomimo wdrożonego postępowania naprawczego, nie zostały usunięte i odrzucił apelację jako podstawę prawną wskazując art. 373 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawca domagał się jego uchylenia; ewentualnie uchylenia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego. Zarzucił niewłaściwe zastosowanie art. 373 k.p.c. polegające na błędnym przyjęciu,

że radca prawny J. J. nie wykazała swojego umocowania do działania w imieniu wnioskodawcy oraz błąd w ustaleniach faktycznych polegający na nieprawidłowym przyjęciu, że nie miała ona umocowania do działania w niniejszym postępowaniu przed Sądami I i II instancji.

Odpowiedzi na zażalenie złożyli wszyscy uczestnicy postępowania, domagając się jego oddalenia i zasądzenia na ich rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie można zgodzić się ze skarżącym, że fakt złożenia przez r. pr. J. J. na rozprawie w dniu 21 czerwca 2011 r. odpisu pełnomocnictwa opatrzonego niepełną klauzulą uwierzytelniającą, niezawierającą przewidzianej w art. 6 ust. 3 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 ze zm.) adnotacji o dacie i miejscu sporządzenia tego odpisu pozwala na poczytanie tego braku za uzupełniony, jako że niewątpliwie w dacie i miejscu odbywania się rozprawy odpis ten był już sporządzony. Klauzula uwierzytelniająca stanowi formułę umożliwiającą ustalenie, kto, kiedy i gdzie stwierdził istnienie dokumentu o treści identycznej z przedłożonym odpisem (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2011 r. III CZP 70/11, OSNC 2012/6/73 i postanowienie tego Sądu z dnia 20 kwietnia 2012 r., III CZP 13/12, niepubl.). Informacji tych nie może zastąpić odnotowanie w protokole i załączenie do akt sądowych odpisu dokumentu niespełniającego wymagań art. 6 ust. 3 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych, ponieważ żadna z tych czynności nie wiąże się z porównywaniem oryginalnego pełnomocnictwa z jego odpisem.

Nieskuteczne są też wywody wytykające rzekome uchybienia Sądu Okręgowego w przeprowadzeniu procedury usunięcia braków formalnych apelacji. Sąd Apelacyjny w pierwszej kolejności zobowiązał osobę podpisującą apelację jako pełnomocnik do prawidłowego wykazania umocowania, precyzując sposób usunięcia stwierdzonej wadliwości - przedłożenie oryginału pełnomocnictwa lub jego odpisu prawidłowo poświadczonego za zgodność (k. 179 i 181). Wezwanie zostało doręczone 6 października 2012 r. (k. 203) i nie spowodowało żadnej reakcji. Wówczas Sąd Okręgowy wezwał samego wnioskodawcę do uzupełnienia braków

w zakresie podpisania apelacji poprzez złożenie podpisów „przez osoby do tego uprawnione oraz załączenie oryginałów dokumentów, z których wynikać będzie, że osoby, które podpisały apelację są do tego upoważnione” (k. 219 i 220). Umożliwił więc stronie naprawienie nieprawidłowości wynikłych z działań nienależycie umocowanego pełnomocnika, co jednak również nie doprowadziło ostatecznie do prawidłowego podpisania apelacji. Apelacja niepodpisana przez prawidłowo umocowanego pełnomocnika ani przez osoby uprawnione do występowania w imieniu wnioskodawcy (jego zarząd, prokurentów) nie spełniała ustawowych wymagań stawianych temu środkowi odwoławczemu i słusznie została odrzucona.

Z tych przyczyn zażalenie wnioskodawcy podlegało oddaleniu.

Koszty postępowania zażaleniowego każda ze stron powinna ponieść we własnym zakresie na podstawie art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1, art. 13 § 2 i art. 520 § 1 k.p.c.